

EL MICALET GALÀCTIC

L'àngel Propulsat i el dimoni Emplomat

Eric Lluch

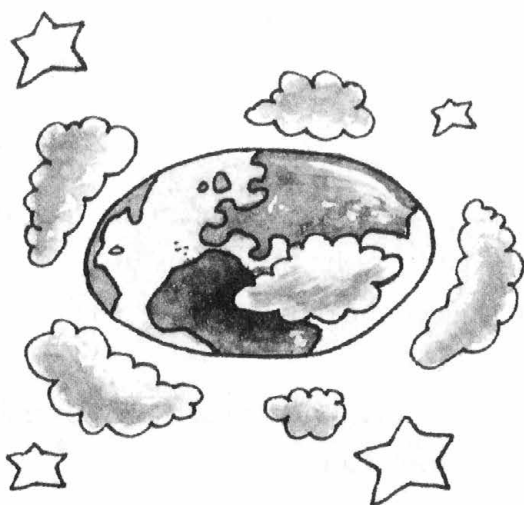
Dibuixos de Toni Espinar

Premi Vicent Silvestre

de Narrativa Infantil

1. Capitàngel i Capimoni

A l'estiu farà un any que el capità dels àngels, Capitàngel, s'acostà a la bola del món. Com que ja feia molt de temps que no s'hi acostava, decidí fer una reunió amb tots els amics de la seua colla i enviar-ne un perquè hi fera una ulladeta.

El dia de la reunió, Capitàngel s'assegué en la cadira més gran sobre el núvol més ample, féu

callar el rebombori i, després de beure un glopet d'aigua per aclarir-se la veu, digué:

—He pensat fer un examen per veure qui de tots vosaltres està més preparat per a passar una temporada a la Terra... Pel que m'han contat i he llegit als diaris, hi ha molt a rascar.

Un angelet que duia ulleres de cul de got preguntà, després d'alçar el dit:

—Quines preguntes posarà en l'examen?

—Home! Això no ho puc dir...

Sense perdre punt, Capitàngel es posà a regirar els calaixos de la taula per tal de buscar un bon grapat de folis, repartir-los entre els àngels i dictar les preguntes de l'examen.

Però...

Darrere de tots, disfressat amb plomes blanques i lluentes, el dimoniet espia Saltaülls retenia en la memòria tot el que sentia i, abans que Capitàngel dictara les preguntes, relliscà núvols avall, es llevà la disfressa i es deixà caure a plom dins del forat d'un cràter. Havia d'informar

prompte el seu capità Capimoni del que pensava fer el capitost dels àngels!

Després de recórrer uns quants quilòmetres pels budells de la terra, el dimoni espia arribà a la Caverna Foguerada. I, sense perdre punt, doblegà un genoll davant de Capimoni i li contà d'una tacada i fil per randa tot el que havia sentit.

—De segur que són àngels, Saltaülls?

—És clar que sí, senyor Capimoni. Àngels de veritat, amb ales, plomes, espases de foc, vestits blancs com la neu i tota la resta.

—I això de l'examen?

—També, senyor. El capitost de la colla vol destriar-ne un, potser el més espavilat, per tal d'enviar-lo a una ciutat de la Terra.

Aleshores, Capimoni serrà els ulls i es posà a barrinar durant una llarga estona. En acabar, obrí els ulls, es regirà les butxaques, en tragué un xiulet i bufà tres vegades seguides.

Mira! Entre les fogueres i les calderes de coure, començaren a eixir dimonis de totes les

edats i grandàries. N'hi devia haver, almenys, tres dotzenes.

Capimoni donà unes quantes palmellades seques, féu callar el personal i digué com si parlara des de dins d'una gerra:

—Busqueu paper i llapis perquè vaig a posar-vos un examen ara mateix.

—Un examen... de què? —preguntà un dimoni barbut que gastava ulleres de sol.

—Doncs... un examen és un examen, caram! Vinga: busqueu paper i llapis i no us feu l'orni.

